

LES EMOCIONS I TRASTORNS DE NUTRICIÓ COM A ETIOLOGIA DE MALALTIES MENTALS I NERVIOSES

pel Dr. FRANCESC XERGAVINS I ROMEU

Comencem per la primera part del tema o sigui les emocions. Apart del paper important que juga l'herència en les malalties mentals i nervioses i de la notable influència que s'atribueix a la tuberculosi, sífilis i alcoholisme, es pot assegurar avui dia que les causes morals són les que donen més propensió al desenrotllament de les mateixes.

Durant aquests anys de grans trastorns mundials, en què es posà a prova cada dia en la lluita per la vida, la resistència del nostre aparell nerviós, no és estrany que augmentin considerablement el nombre de neuròtics i vesànics. Pel mateix, avui més que abans, les persones es tornen nervioses i sembla que es desglossi la seva personalitat, atacant a les més animades i a voltes d'intel·ligència més privilegiada.

Des de fa uns anys, es comença a donar importància a la part moral sobre la física, però encara no es coneix prou l'influx de la primera a pesar dels treballs de diferents psiquiatres, metges i filòsofs. En la majoria de malalts nerviosos que assisteixen al nostre consultori, si el malalt té confiança en el seu metge, o aquest sap buscar l'origen de la malaltia, troba una afecció moral provant que l'emotivitat del subjecte juga un paper de bastant importància en el desenrotllament de les mateixes.

Les causes morals obren com a desterrnants, en les emocions i les decepcions, al trobar-se en un terreny abonat per influx hereditari o predisposició als què donen començ a la crisi.

Es produeixen les alteracions de l'emotivitat més intensament com més fort és el xoc psíquic i es tradueix per fenòmens

reflexes motors de sensibilitat i psíquics, que trastornen les facultats de la intel·ligència i del sensori. Altres voltes, reaccions a penes aparents, són de conseqüències més pertorbadores que altres de violentes, que no alteren profundament el psiquisme de la persona. Les emocions contingudes, són en general, més perjudicials, com també ho són les molt repelides.

Poden incloure's les causes promotores en el tres grups següents:

1.er Pèrdues de béns materials, de fortuna, negocis, etc.

2.^{on} Influències que pertorben la tranquil·litat de l'esperit d'una manera contínua, passions contrariades, sofriments per malalties, pèrdua de sers estimats, pensar en l'esdevenidor dels mateixos, etc.

3.er Per xoc moral o traumàtic, ja col·lectiu, ja individual.

1.er grup. *Pèrdues materials, etc.*—Els revessos de fortuna, amb el canvi de posició social que significa, són factors que influeixen en el desenrotllament de neurosis, especialment en els predisposats, car no s'amotllen a les noves condicions de la lluita per l'existència, i comencen els trastorns nerviosos, que si el malalt té estigmes hereditaris, arriba moltes voltes a les portes de la bogeria.

Els jugadors, quan perden, donat l'ambient antimoral que respiren, amb l'angoixa que els domina ja de si, d'influència patògena, estan predisposats a sofrir de depressió melancòlica, que acaba de vegades amb el suïcidi.

Els que sofreixen decepcions en el negoci, tenen grans ambicions comercials o de carrera, i resulten frustrades les il·lusions que s'havien fet, reben una sotragada moral que és causa de neurastènies i fòbies, però en general, guareixen. Podríem descriure bastants exemples, però per no fer llarg i pesat aquest treball els ometo.

2.^{on} grup. *Influències que pertorben la tranquil·litat de l'esperit, etc.*—Aquestes obren per continuïtat, penetrant com a sotragades incessants; són les que produeixen més trastorns al bell sexe, particularment a la joventut. Quantes neurosis i àdhuc bogeries són degudes a amors frustrats per diferents motius! Altres vegades passa en altre sentit; noies que es fan il·lusions que les pretenen, que se les miren, etc., quan ningú s'ha fixat en elles, essent aquelles, causa d'estats de depressió amb ansietat i excitació maníaca menys greu, segons les condicions físiques o psíquiques de la malalta.

La mort de pares, fills, etc.; després d'uns dies d'haver rebut aquesta sotragada, n'hi ha que es tornen impressionables, retrets i melancòlics, amb obsessions i desitjos de morir i també de suïcidar-se.

El pensar amb el pervindre, guanyar-se el sosteniment per la família i quan es comença a veure tot negre, són motius de turment i d'angúnies que acaben amb neurast nies i tota classe de fòbies per al treball; aix  és que moltes vegades, treballadors honrats o dependents de comerç amb família, en veure's despedits, sofreixen excitacions man aques contra els que creuen culpables del su estat.

3.er grup. Per xoc moral i traumàtic.—Una emoció forta d'espant per explosions, revolucions, guerres, cat strofes ferroviàries, terratrèmols, etc., favoreixen el desenrotllament d'un trastorn del cervell i de les formes més greus. Quantes persones, degut a aquestes fortes impressions, pateixen de neurastènia, tremolors, atacs epilèptics, trastorns maníacs, deliri de persecució i altres formes que degeneren en demència!

Com a exemples de trastorn per explosions, en poden recordar tres de diferents, que durant la guerra, a Paris reberen aquells xocs: l'un, era un jove de distingida família americana que va ésser traslladat a aquesta ciutat patint una paranoia persecutòria; l'altre, era un treballador amb confusió mental, i l'altre, un dependent amb una depressió melanc lica greu; els tres varen ésser internats. Els dos últims creiem que estan curats.

Els actes operatoris en històriques o en persones emocionables, apart del xoc traumàtic de la intervenció, són causa de psico-neurosis, principalment quan després d'operades continuen amb els mateixos símptomes d'abans; llavors de malalties orgàniques es converteixen en funcionals.

Passem a  cupar nos de la segona part del tema.

Els desordres de nutrició com a etiologia de malalties mentals i nervioses.

En aquesta part ens ocuparem solament dels diversos trastorns de nutrició que tenen en general influència sobre el sistema nerviós i els quals a voltes hom no dóna tota la importància que mereixen. No parlarem de la sífilis, tuberculosi i alcoholisme, ja que cada una d'aquestes plagues de la humanitat, pot ésser mereixedora d'un gran treball, i dem s són de sobres.

coneguts de tots els efectes que produeixen en el sistema nerviós.

Els trastorns del metabolisme per nutrició defectuosa, per intoxicacions, etc., són causes que obren sobre el sistema nerviós, donant crescut nombre de malalties nervioses. Comprenem que sigui així, ja que essent aquell l'aparell més elevat i el més noble de la jerarquia orgànica, ens apareix també com el més vulnerable i delicat per la seva estructura i altes funcions a què està destinat, i més tenint en compte la vida que avui dia es porta de sobreexcitació, adulteracions alimentícies, excessos de Bacus i Venus, amb tot el seguici d'infeccions pròpies de tals abusos. Tot ço ja dit, obra per influència en la renovació de la sang, poca producció de glòbuls rojos, falta d'hemoglobina o per les impureses que conté la mateixa, que fixant se en els teixits nerviosos són causa d'estats irritatius, ja de l'escorça cerebral, sistema nerviós central o del perifèric.

S'ha donat bastant importància a la consaguinitat, però més que aquesta ens sembla que són causa de les tares hereditàries, que quan els dos aparellats les tenen semblants o són de la mateixa constitució, llavors els fills la reben duplicada.

Passem a demostrar com ebren algunes d'aquestes discrepàncies en certes malalties nervioses i la varietat de símptomes que ofereixen.

Artrilisme.—No és d'avui que l'artrilisme ha sigut comparat a un rovellament o encrestament orgànic, ja PARACELS va dir que «aquesta diàtesi era deguda a un trastorn engendrat per una nutrició defectuosa, retingut a la sang i que ha d'ésser eliminat per força», la qual, més o menys, és la teoria d'avui, que és trastorn tròfic amb perversió funcional de les combustions, denominada braditròfica per BOUCHARD. Aquesta, obra sobre el sistema nerviós produint neuràlgies, cefalàlgies, neuritis, mingranyes, acné facial, herpes zoster, neuràlgia intercostal, dolors musculars nerviosos, instabilitat cerebral amb depressions psíquiques, etc.; pel segell característic que tenen els que pateixen d'aquests trastorns, els anomenem neuro-artríties i ultra tenir algun dels símptomes ja dits, són malalts cenestèsics, dispèptics i en general neuròtics, ineptes per al treball i formen una legió de neurastènics; es pot definir com una trofoneurosi comparable a una bogeria de la vida orgànica. L'acció de les emocions, a aquests malalts es produeixen espasmes vasculars, precursors i factors d'arterioesclerosi; són uns vertaders sensi-

tius, angoxoisos, als quals al mateix temps que se'ls tracta la diàtesi se'ls ha de procurar la sedació cerebral.

L'arterioesclerosi.—Les manifestacions d'aquesta són més freqüents en l'home que en la dona a causa dels abusos del primer (alcohol, sífilis, tabac i excessos de tota mena). L'enduriment arterial obra sobre el cervell produint-se cefalàlgia lleugera, però persistent; primer frontal, que després es transforma en dolor de compressió de tota massa cerebral, que s'exagera després de tot esforç, apareixent també altres manifestacions, àlgies erràtiques, parestèsies, neuritis, falta d'estabilitat en els membres inferiors. Demés, dóna depressió melancòlica, irritabilitat, hipocondria, i més endavant del desenrotllament de l'esclerosi es presenten trastorns de la paraula, amnèsia, pèrdua de les facultats intel·lectuals, fins a acabar en demència esclerosa.

Anèmies greus.—La produïda per la intoxicació oxi-calmada, per combustió incompleta, en la qual l'òxid de carboni s'ha fixat al glòbul roig, produint una anorèmia que és motiu de neurastènia, neuràlgies, paràlisi, etc., per manca de nutrició i de la isquèmia que pateixen els centres nerviosos. Després de grans pèrdues de sang o metrorràgies post-partum, per l'anèmia cerebral que les segueix, apareixen trastorns neuròtics, gran irritabilitat i a voltes la malaltia anomenada psicosi puerperal de fons melancòlic.

Les dispèpsies, particularment la nerviosa.—En aquestes hi ha els símptomes d'hiperestèsia del plexe solar, digestions pesades, dilatació gàstrica amb sensació de fatiga, impotència nerviosa i muscular, depressió mental amb congestió cefàlica i palpitations després dels apàts; de vegades alguna contracció del diafragma sospir-espasme del Dr. HERS, de Viena, particularitat d'alguns dispèptics nerviosos. El caràcter psíquic del dispèptic gàstric nerviós, és variable, tan aviat està tranquil com sembla que està a les portes de la bogeria, degut a la producció pel gran simpàtic sobre-excitat de fòbies, excitacions, depressions amb idees de suïcidi, al·lucinacions, insomni i trastorns sensorials.

La migranya d'ulls amb els punts neurítics, neuràlgies supra o infra orbitàries i facials, moltes vegades són degudes a trastorns del simpàtic, engendrats per toxines endo-digestives, les quals amb règim sever desapareixen.

L'enteroptosi també n'és causa de trastorns nerviosos amb la sensació de debilitat del ventre, de barra o creu sobre el ma-

teix, borborigmes, etc.; aquests pateixen de sufocacions i pes cerebral, vertígens, rampes en els membres, tics i espasmes gastro intestinals i arriben a ésser obsessionats, hipocondríacs.

Creiem prou demostrada la influència pertorbadora dels desordres de nutrició, per tant no insistim més per no fer més pesat aquest treball.